

Ruta circular Florejacs-Llorenç-Les Sitges

per **Jaume Moya**

Aquesta ruta té uns 9 km, amb 50 m de desnivell màxim; passa per dos castells visitables, ermites, fonts, cabanes, camins i marges, en un paisatge rural i secà característic de l'alta Segarra. El podem seguir a peu, en bicicleta o en un vehicle tot terreny i té un recorregut circular, amb alguna espina.

Sortim de Florejacs (488 metres d'alçada) pel camí de ponent, que condueix en direcció a Renant i Agramunt. Ben aviat assolirem un trencall de camins, on agafarem el de la dreta, en considerable descens. Finalitzada la baixada, arribarem a una gran extensió de camps (d'Est a Oest) i seguirem pel camí en direcció E. En uns centenars de metres deixarem un trencall a la dreta, seguint cap a l'Est, fins arribar a un altre trencall; aquest cop, girarem a la dreta, en direcció NE, per un viarany que –en lleugera

pujada– serpenteja entre camps i marges de pedra seca.

Al capdamunt del camí, travessarem un petit bosc d'alzines, que s'estén cap a l'Est seguint la carena de la serra de Llorenç. Si ens desviem unes desenes de metres per un corriol que mena cap a Llevant ens conduirà a l'era d'en Llúcio, magnífica mostra d'arquitectura popular: cabana de pedra seca –amb coberta de volta lleugerament el·líptica–, ruïnes d'un cobert per a eines del camp i les restes de l'era de batre.

Pocs metres al Nord de l'era hi ha les restes d'una trinxera del final de la Guerra Civil, llaurada a la roca seguint un traçat en doble ziga-zaga. Cobria la part posterior de la L-2, línia de rereguarda construïda a cuitacorrens per l'exèrcit republicà als darrers mesos de la contesa.

Tornem al camí que hem deixat,

per seguir-lo en direcció Nord fins a la masia Vilalta, que ha estat recentment restaurada i és avui un bonic allotjament rural. Des d'aquí podem fer una nova marrada seguint un camí cap a l'O per passar sota el conjunt de la masia de Llorenç i la malaguanyada capella medieval de Sant Sebastià, que encara conserva el seu petit campanar de cadireta. Deixant enrere la masia de Llorenç i, en direcció SO, podem descendir per un corriol que mena a una inesperada obaga on, al punt on es troben els barrancs de Llorenç i de Pisquera, descobrim la font de Llorenç. L'aigua brolla a uns tres metres sota el nivell de terra i s'hi accedeix per unes estretes escales pulcrament tallades en pedra, que menen al petit cambró (d'un metre d'alçada per dos de profunditat), sovint curull d'aigua.

Recularem les nostres passes cap a

les masies de Llorenç i de Vilalta, on reprendrem el camí al llarg d'uns 4 km sempre en direcció NE, seguint el traçat de la serra de Llorenç, al capdamunt de la qual hi ha el tossal Roig, de 533 metres d'alt. Sense adonar-nos, canviarem de comarca, tot entrant al terme municipal de Cabanabona, pertanyent a la Noguera.

Tot carenant arribarem a Sant Magí, bonica mostra de religiositat popular. El conjunt de la menuda ermita, la creu de terme sobre plint escalonat i la font, està emplaçat en un creuament de camins. Triarem el que segueix en direcció SE, per l'antic camí de Palou, davallant suaument.

Ben aviat deixarem a la dreta la gran masia Miravall, a la serra del mateix nom, contrafort de llevant de la serra de Llorenç i que fa de frontera natural en aquest punt entre la Noguera i la Segarra. La masia, avui rebatejada com masia de Ribó, té aparença senyorial, amb carreus molt ben escairats al segle XVIII.

El nostre camí segueix fins arribar a un nou trencall. Agafarem el corriol de la dreta i –travessant un altre bos-

quet d'alzines– assolirem el castell de Les Sitges, que presideix un petit veïnat despoblat. El castell, exemplar de castell gòtic molt ben conservat, obrirà aviat les portes al públic per a visites i esdeveniments. Val la pena aturar-se i descobrir-hi tots els elements que el fan ser alhora una inex-

pugnable fortalesa a l'exterior i una residència aristocràtica a l'interior.

Al veïnat de Les Sitges hi trobarem també can Coma, gran casa pairal, avui abandonada i en perillosa ruïna, i l'església de Sant Pere, romànica del segle XII, d'una nau, campanar d'espadanya i absis que tanca l'antic cementiri. El conjunt de l'església i el castell és una de les estampes més

vistoses de la comarca.

De Sant Pere podem fer una altra marrada per l'antic camí de traguiners i, en poc més de 500 m, arribar al Pilar de les Forques. Format per una columna de carreus ben escairats, palesava l'antic domini senyorial sobre la terra i la gent.

Si del Pilar reculem novament a Les Sitges, agafarem la pista –que actualment està essent condicionada– i, en uns 2 km, enllaçarem amb la carretera d'entrada per llevant a Florejacs, tot deixant el cementiri del poble a l'esquerra.

Un cop al poble, podem aprofitar per visitar el castell de Florejacs (obert al públic els diumenges), emplaçat en un tram de l'antiga muralla que protegia el nucli medieval. A més del castell, tot el poble mereix un calmos passeig pels carrerons i una mirada als camps i tossals que l'envolten i per on ha transcorregut la ruta.

Per finalitzar, res millor que fer parada i fonda al restaurant La Redolta, al punt on hem començat el nostre recorregut.

Gener de 2009

Enllaç del director de "La Veu"

El dia 16 d'agost d'aquest any 2008, i a l'església parroquial de Guissona, va tenir lloc l'enllaç matrimonial del nostre director, i a la vegada regidor de l'Ajuntament, Sr. Ramon Josep Puigredon i Morros, veí de Sedó, amb la senyoreta Núria Ribalta i Gabernet, veïna de Guissona.

Des de les pàgines de "LA VEU", desitgem molta felicitat, a la jove parella. Per molts anys.

